

Paa Formandens Forslag valgtes: *Moe-strup, Rasmus Hansen, P. Bjerre, Nielsen-Kirkelund, Byriel-Jensen, Jensen-Knudstrup, Carl Sørensen, Knudsen, K. Kristiansen, Randlev og Poul Rasmusen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af „Baakeafgiften“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2337 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg A. Sp. 3053 ff.) og Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af en Aandsvageanstalt ved Ribe som selvejende Stiftelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2344 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Dinesen*:

Til § 1.

I andet Stykke ændres „hvert beregnet paa ca. 60 Patienter,“ til: „beregnet paa mindst 60 Patienter i hvert Hjem,“.

Lovforslagets Paragraffer og det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Dinesen: I Konsekvens med mine Ytringer ved 1ste Behandling har jeg stillet et lille Ændringsforslag, gaaende ud paa at rette Lovens Udtryk i § 1 „ . . . ca. 60“ . . . til „ . . . mindst 60 . . .“ Lovens Udtryk aabner nemlig en Mulighed for, at man regner nedad og ikke opfører Plads til det fulde Antal, idet den

giver Frihed til ogsaa at blive under et Antal af 60, hvad jeg finder, det kan være rigtigt at sikre sig imod ved dette lille Ændringsforslag. Jeg har ikke ønsket der-ved at lægge Forslaget nogen Hindring i Vejen, og jeg er ogsaa overbevist om, at dets Vedtagelse ikke vil medføre nogen Vanskelighed, men, som sagt, bevirke, at Anstalten faar Rum til et Antal af mindst den Størrelse, som er antydnet saavel i Loven som i Anmærkningerne. I Størrelsen af det Laan, der optages under Statens Garanti, er der jo sat en Grænse for, hvor vidt man kan gaa opad, og jeg har saa ved min Redaktion villet give en Grænse for, hvor dybt man kan gaa nedad. Ved en Lejlighed som denne er der god Anledning til at sikre sig, at Udtrykkene i Loven blive noget bestemtere, end der er foreslaaet.

Der er ogsaa visse andre Hensyn, jeg kunde ønske at gøre en Bemærkning om, inden Sagen gaar videre. Ved en større Del af de Institutioner, som oprettes dels direkte af Staten og dels som i dette Tilfælde ved Tilskud fra Staten, viser Erfaringen, at man ikke altid ser sig tilstrækkelig godt for, forinden man erhverver sig Ejendomme til Anlægene. Det er saaledes en Kendsgerning, at man ved næsten alle disse Anstalter, naar det kommer til Stykket, mangler Vand. Det gælder Sindsygeanstalterne, det gælder saaledes Anstalten ved Vordingborg, og med Hensyn til Anstalten ved Aarhus have vi i de seneste Dage behandlet Spørgsmaalet i Finansudvalget. Det gælder ogsaa Aandsvageanstalterne, saavel Eberød Gaard som Brejninge, at man kun har haft Vand i begrænset Mængde. Først, naar man har erhvervet Ejendommene, har man maattet træffe Foranstaltninger til at skaffe Vand og har kun kunnet opnaa det med forholdsvis betydelig Bekostning. (*Jens Busk*: Vi have Vand nok ved Brejninge!) Det ved jeg nok, men det er erhvervet ved kostbare Anlæg og i det hele taget med betydelig Bekostning. Man kunde ogsaa ved dette Anlæg have fundet en Plads for Anstalten, hvor man med langt færre Udgifter kunde have faaet fornødent Vand. Jeg nævner det kun som Eksempel for at henlede Opmærksomheden paa, at naar man nu skal vælge Plads til Anstalten ved Ribe, man da sikrer sig imod i dyre Domme at skulle skaffe Betingelser til Stede for at forsyne Anstalten med det fornødne Vand.

Det Ændringsforslag, jeg har stillet, er, tror jeg, begrundet i de foreliggende